

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk	
Sędziowie:	SO Dariusz Półtorak SO Teresa Zawiślak (spr.)	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agata Polkowska	

przy udziale Prokuratora Sławomira Hryciuka

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2016 r.

sprawy **S. W.**

oskarżonego z art. 91 § 4 kks i art.65 § 3 kks w zw. z art.7 § 1 kks w zw.
z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art.37 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i in.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 26 kwietnia 2016r. sygn. akt II K 704/14

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie z pkt. IV. wyroku o karze łącznej grzywny,
2. uchyla wyrok w zakresie pkt. II. i III., dotyczących czynów z pkt. III. i IV. aktu oskarżenia i w tej części sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania,
3. z opisu czynów przypisanych oskarżonemu S. W., a zarzucanych w pkt. I i II aktu oskarżenia eliminuje zapis „czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu”, zaś z kwalifikacji prawnej tychże czynów oraz z podstawy skazania eliminuje pkt 2 art. 37 § 1 k.k.s.,
4. obniża orzeczoną wobec oskarżonego S. W. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności do 6 (sześć) miesięcy, a podwyższa wymiar orzeczonej wobec niego w tym punkcie kary grzywny do 700 (siedemset) stawek dziennych,
5. z podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności eliminuje art. 41a § 1 i 2 k.k.s., zaś z podstawy prawnej oddania oskarżonego pod dozór kuratora- art. 41a § 2 k.k.s.

6. uchyla orzeczenie środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 13.360 paczek papierosów, tj. kwoty 134 056,91 zł oraz w postaci 5 550 paczek papierosów, tj. kwoty 55 538,85 zł, łącznie kwoty 189 595,76 zł i w to miejsce na podstawie art. 33 § 1 k.k.s. orzeka środek karny przepadku korzyści majątkowej uzyskanej ze sprzedaży 13.360 paczek papierosów, tj. kwoty 44 088 zł oraz korzyści majątkowej uzyskanej ze sprzedaży 5.550 paczek papierosów, tj. kwoty 18 315 zł;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego S. W. 8520 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 444/16

UZASADNIENIE

S. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 02 czerwca 2011 r. do 08 sierpnia 2011 r. w M.

i okolicznych miejscowościach, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, nabył, przechowywał, a następnie zbył 13 360 paczek papierosów, bez polskich znaków akcyzy, o wartości celnej 10 688 zł, wiedząc o tym, że pochodzą one z przywozu z zagranicy i zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, przez co nastąpiło uszczuplenie:

- należności celnych w kwocie 6 156 zł, która to kwota nie przekracza ustawowego progu,
- należności z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 171 676 zł,
- należności z tytułu podatku od towarów i usług w kwocie 43 360 zł,

które to kwoty uszczuplonego podatku stanowią małą wartość,

tj. o czyn z art. 91 § 4 k.k.s. i art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

II. w okresie od 29 lutego 2012 r. do 29 marca 2012 roku w M.

i okolicznych miejscowościach, w tym w N. i Z. gm. S.,

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, nabywał, przechowywał oraz zbywał 9 252 paczki papierosów, bez polskich znaków akcyzy, o wartości celnej 7 402 zł, wiedząc o tym, że pochodzą one z przywozu z zagranicy i zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu, przez co nastąpiło uszczuplenie:

- należności celnych w kwocie 4 264 zł, która to kwota nie przekracza ustawowego progu,
- należności z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 118 888 zł,
- należności z tytułu podatku od towarów i usług w kwocie 30 027 zł,

które to kwoty uszczuplonego podatku stanowią małą wartość,

tj. o czyn z art. 91 § 4 k.k.s. i art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

III. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie do 29 marca 2012 roku w Z. gm. S., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, zmieniał przeznaczenie wyrobów akcyzowych w postaci technicznego skażonego alkoholu etylowego, w ilości co najmniej 215,68 litrów, poddając go procesowi odkażania polegającego na rozłożeniu benzoesanu denatonium – substancji skażającej, występowanie której, warunkuje zwolnienie alkoholu etylowego nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi od akcyzy, powodując w ten sposób uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 10 377 zł,

tj. o czyn z art. 73 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.,

IV. w bliżej nieustalonym czasie, w okresie do 29 marca 2012 roku w Z., gm. S., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, odkażał techniczny alkohol etylowy, w ilości co najmniej 215,68 litrów, poddając go procesowi rozłożenia substancji skażającej,

tj. o czyn z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K 704/14, Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim:

I. oskarżonego **S. W.** uznał za winnego dokonania czynów zarzucanych mu w pkt I i II aktu oskarżenia, wyczerpujących dyspozycję art. 91

§ 4 k.k.s. i art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za te czyny na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów skazał go, a na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 4 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. wymierzył oskarżonemu za te zbiegające się przestępstwa skarbowe karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych w kwocie po 60 zł każda z nich, na podstawie art. 69 § 1

i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. oraz w zw. z art. 41a § 1

i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 5 lat tytułem próby, na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i w zw. z art. 2

§ 2 k.k.s. oraz w zw. z art. 41a § 2 k.k.s. w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora, na podstawie art. 30 § 6 k.k.s. w zw. z art. 30 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodów rzeczowych w postaci 3.702 paczek papierosów różnych marek – wykaz dowodów rzeczowych Nr I/66/12 poz. 26-34 i poz. 39-57,

na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. zarządzając zniszczenie tych dowodów, na podstawie art. 32 § 1 k.k.s. orzekł wobec oskarżonego środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 13.360 paczek papierosów, tj. kwoty 134 056,91zł oraz w postaci 5 550 paczek papierosów, tj. kwoty 55 538,85 zł, łącznie kwoty 189 595,76 zł;

II. ustalając, że oskarżony **S. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia w bliżej nieustalonym czasie, nie później niż w dniu 29 marca 2012 roku w miejscowości Z., gm. S., woj. (...) zmienił przeznaczenie wyrobów akcyzowych w postaci technicznego skażonego alkoholu etylowego w ilości 65,68 litrów, poddając go procesowi odkażania polegającego na rozłożeniu benzoesanu denatonium – substancji skażającej, występowanie której, warunkuje zwolnienie alkoholu etylowego nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi od akcyzy, powodując w ten sposób uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 3.160 zł, co stanowi wykroczenie skarbowe z art. 73 § 2 k.k.s., na podstawie art. 17 § 1

pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 51 § 1 i 2 k.k.s. umorzył postępowanie w sprawie tego wykroczenia skarbowego wobec przedawnienia karalności;

III. oskarżonego **S. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonym czasie, nie później niż w dniu 29 marca 2012 roku w miejscowości Z., gm. S., woj. mazowieckie odkażał

alkohol etylowy skażony w ilości 65,68 litrów, poddając go procesowi rozłożenia substancji skażającej, tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 ustawy z dnia 02 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych i za ten czyn na podstawie art. 13 ustawy z dnia 02 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych skazał go na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych w kwocie po 40 zł każda z nich, na podstawie art. 14a ustawy z dnia 02 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 44 § 1 i 2 k.k.

w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu i w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodów rzeczowych z poz. 58-65 wykazu dowodów rzeczowych Nr I/66/12;

IV. na podstawie art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. oraz art. 86 § 2 k.k. w zw.

z art. 20 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i w zw.

z art. 2 § 2 k.k.s. oraz w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył wymierzone oskarżonemu

w pkt I i III kary grzywny i orzekł wobec oskarżonego **S. W.** karę łączną grzywny w wysokości 300 stawek dziennych w kwocie po 60 zł każda

z nich;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie, tj. okres zatrzymania w dniach 29-30 marca 2012 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

VI. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 11.293,91 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie oraz tytułem opłaty kwotę 3.780 zł.

Apelacje od zaprezentowanego wyżej wyroku wywiedli Prokurator Okręgowy w Siedlcach oraz obrońca oskarżonego.

Oskarżyciel publiczny zanegował orzeczenie Sądu I instancji w całości na niekorzyść oskarżonego S. W., zarzucając mu:

I. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonego S. W. za przypisane mu czyny z pkt. I i II aktu oskarżenia, polegającą na:

1. warunkowym zawieszeniu, orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy wskazywane przez Sąd Rejonowy okoliczności nie powodują, iż zgodnie z art. 41a § 1 k.k.s. wobec S. W. zachodzi „wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami”,

2. wymierzenie oskarżonemu za te czyny kary grzywny w rozmiarze 300 stawek dziennych po 60 zł, w sytuacji, gdy wartość uszczupień należności publicznoprawnych związanych z tymi czynami oraz względ na prewencję ogólną i indywidualną, nakazuje wymierzenie grzywny za te czyny w rozmiarze co najmniej 700 stawek

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, w zakresie III

i IV z czynów zarzucanych oskarżonemu w akcie oskarżenia, a następnie przypisanych oskarżonemu w zaskarżonym wyroku, poprzez:

1. mylne przyjęcie, iż oskarżony odkaził 68,68 litrów skażonego technicznie alkoholu etylowego, w sytuacji gdy w rzeczywistości S. W. czynów tych dopuścił się względem 215,68 litrów takiego alkoholu, jako że właśnie taka jego ilość została zabezpieczona w dniu 29.03.2012 r., który to błąd w konsekwencji rzutował na kwalifikację prawną czynu z pkt III. oraz prawnokarną ocenę czynu z pkt. IV

2. błędne przyjęcie, iż S. W. nie uczynił sobie stałego źródła dochodu

z odkazania technicznego alkoholu etylowego, w sytuacji gdy służące do tego urządzenia i ilość takiego alkoholu, zabezpieczone w dniu 29.03.2012 r. w połączeniu

z treścią rozmów telefonicznych, jednoznacznie prowadzi do przeciwnego wniosku.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów odwołujący się wniósł o:

I. zmianę pkt. I zaskarżonego wyroku poprzez:

1. wymierzenie oskarżonemu S. W. za czyny z pkt I. i II. aktu oskarżenia, kary grzywny w wysokości 700 stawek dziennych grzywny,
2. uchylenie rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyny z pkt. I. i II. aktu oskarżenia,

II. uchylenie zaskarżonego wyroku w pozostałej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.

Przedstawiciel procesowy S. W. zanegował wyrok Sądu Rejonowego w części, a mianowicie co do punktów I., IV. i VI., zarzucając mu:

1. co do punktu I. wyroku:

a) obrazę przepisów postępowania – art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia polegającą na znacznym przekroczeniu ustawowej zasady swobodnej oceny dowodów poprzez:

i) niedokonanie zgodnie z zasadami określonymi w powołanych przepisach oceny wyjaśnień S. W. i zeznań świadków wskazujących, że nie dokonali transakcji zakupu od oskarżonego papierosów bez polskich znaków akcyzy i uznaniu za wiarygodne wyłącznie tych dowodów, które w ocenie Sądu Rejonowego uzasadniały poczynienie niekorzystnych ustaleń faktycznych i uznaniu za niespójne i niezasługujące na uwzględnienie wyjaśnień korzystnych dla oskarżonego, w szczególności w odniesieniu do ustaleń, co do ilości papierosów, jakimi nielegalnie miał obracać oskarżony,

ii) przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i uznaniu, że wyjaśnienia S. W. w części dotyczącej ilości papierosów jakie nabył i przechowywał oskarżony nie zasługują na wiarę mimo, iż inne dowody osobowe – w tym w szczególności zeznania świadków potwierdzają jego relacje, a inne dowody zgromadzone w sprawie wyjaśnień tych nie podważają,

(...) zupełnym pominięciu dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego i potwierdzających jego wyjaśnienia,

iv) nieuprawnionym uznaniu, iż w sprawie istnieją przesłanki określone w art. 32 § 1, 2, 3 k.k.s do orzeczenia środka karnego przepadku pieniężnej równowartości przedmiotów, gdy w świetle art. 29 pkt 4 k.k.s., takiego środka w odniesieniu do papierosów bez akcyzy orzec nie można,

v) z ostrożności naruszenie art. 32 § 1 k.k.s. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie polegające na ustaleniu równowartości przedmiotów podlegających przepadkowi na podstawie cen papierosów na terytorium Polski, w sytuacji gdy równowartość powinna być ustalona jako wartość celna, tj. wartość nabycia papierosów przed wprowadzeniem ich na obszar celny Unii Europejskiej, która w realiach niniejszej sprawy została ustalona na kwotę 0,80 zł za paczkę;

vi) nadto z ostrożności procesowej obrońca zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat próby, podczas gdy wystarczającą reakcją karną byłoby zawieszenie wykonania kary na okres próby 3 lat.

2. co do punktu IV. wyroku:

rażącą niewspółmierność- surowość wymierzonej oskarżonemu S. W. kary łącznej grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 60 złotych każda z nich w sytuacji, gdy oskarżony nie był w przeszłości karany sędownie i co warte podkreślenia nie toczyło się i nie toczy przeciwko niemu jakiegokolwiek postępowanie karne, a ponadto z uwagi na sytuację osobistą (niezdolność do pracy) materialną rentą w wysokości 627,66 zł brutto tak orzeczona kara łączna grzywny jawi się jako kara nazbyt surowa w realiach niniejszej sprawy,

3. co do punktu VI:

naruszenie art. 627 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i obciążenie oskarżonego S. W. kosztami sądowymi w szczególności poniesionymi wydatkami, bez uwzględnienia w jakim zakresie oskarżony przyczynił się do powstania tych kosztów, w szczególności gdy wywołanie opinii Centralnego Laboratorium Celnego spowodowane było koniecznością właściwego przeprowadzenia dowodów przez Prokuraturę, jak również nie uwzględnia, że CLC wykazała niezasadność części zarzutów stawianych oskarżonemu, co winno skutkować przejęciem wydatków na rachunek Skarbu Państwa i zwolnieniem oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłaty.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów odwołujący się wniósł o: zmianę w punkcie I opisu czynu przypisanego oskarżonemu przez eliminację sformułowania „czyniąc sobie z tego dochodu” i zmianę kwalifikacji prawnej czynu,

1. zmianę punkt I wyroku poprzez uchylenie środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przedmiotów w łącznej kwocie 189.595,76 zł,
2. zmianę punktu I wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego S. W. kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat,
3. zmianę punktu IV wyroku i orzeczenie kary łącznej grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych w kwocie po 60 zł każda z nich,
4. zmianę punktu VI wyroku i nie obciążanie oskarżonego S. W. wydatkami i opłatą i przejęcie wydatków na rachunek Skarbu Państwa,

ewentualnie:

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W toku rozprawy apelacyjnej obrońca oskarżonego poparł apelację i wnioski w niej zawarte, wniósł o nieuwzględnienie apelacji prokuratora. Prokurator poparł apelację złożoną przez Prokuratora Okręgowego w Siedlcach i wniósł o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonego. Oskarżony przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje wywiedzione przez skarżących okazały się o tyle zasadne, że doprowadziły do rozstrzygnięcia o treści przyjętej w wyroku Sądu Odwoławczego.

Zważywszy, że na chwilę opracowania niniejszego uzasadnienia żaden ze skarżących nie wystąpił z wnioskiem o jego sporządzenie, Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 457 § 2 k.p.k., ograniczył swe wywody do okoliczności, które legły u podstaw rozstrzygnięcia o charakterze kasatoryjnym, podjętego w odniesieniu do pkt. II. i III. zaskarżonego wyroku, a zatem w odniesieniu do orzeczeń w zakresie czynów z pkt. III. i IV. aktu oskarżenia.

Nie sposób nie zgodzić się z oskarżycielem publicznym, o ile podnosi on,

że w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie ilości alkoholu, który miał zostać odkażony przez S. W.. W przekonaniu Sądu Odwoławczego, rzeczony błąd miał charakter błędu dowolności, polegającego na tym, że w ustalonym stanie faktycznym przyjęta ilość odkażonego alkoholu nie ma oparcia w dowodzie, na który powołuje się Sąd I instancji (analogicznie: D. S. Świecki, Postępowanie odwoławcze w sprawach karnych. Komentarz. Orzecznictwo, Warszawa 2013, s. 175). Wbrew zapatrywaniom Sądu Rejonowego (k. 1555v-1556), z opinii Centralnego Laboratorium Celnego Izby Celnej

w W. (dalej: CLCIC) nie wynika, iż ilość alkoholu, w którym stwierdzono obecność związków chemicznych powstających w wyniku oddziaływania podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium wynosi 65,68 l. (k. 1464- 1469). Rzeczona ekspertyza nie pozwala na wnioskowanie prowadzące do wskazanego rezultatu. Zważyć trzeba, że przedmiotem badania przeprowadzonego przez CLCIC był dowód rzeczowy nr 21 oraz dowód rzeczowy nr 22. Wyniki wspomnianego badania dowodzą, iż związki chemiczne powstające w wyniku oddziaływania podchlorynu sodu z benzoesanem denatonium zostały ujawnione w próbkach 3, 6 i 8 z dowodu rzeczowego nr 21,

a także w próbkach 9, 10 i 11 z dowodu rzeczowego nr 22. Wnioski takiej treści korespondują z konkluzjami opinii Laboratorium Kryminalistycznego Straży Granicznej (k. 759- 762; dalej: LKSG), z których wynika, że substancje powstające w procesie rozkładu Bitrexu (tj. benzoesanu denatonium) wykryto w próbkach 21E, 21G, 21H, a także w próbkach 22A- 22C. Z protokołu oględzin przezroczystych pojemników

z tworzywa sztucznego z zawartością bezbarwnej cieczy, zabezpieczonych w toku przeszukania domu mieszkalnego oraz pomieszczenia gospodarczego w m. Z.

w dniu 29 marca 2012 r., wynika, że próbki 21E, 21G, 21H pobrane zostały z pojemników o kształcie zbliżonym do sześcianu, cechujących się wymiarami 50 cm (wysokość) x 28 cm (długość) x 25 cm (szerokość). Wspomniane zbiorniki były wypełnione bezbarwną cieczą do wysokości 41 cm mierzonej od podstawy (k. 870). Przytoczony protokół oględzin pozwala na wnioskowanie, że próbki 22A- 22C zostały pobrane

z pojemników o kształcie sześcianów, cechujących się wymiarami 39 cm (wysokość) x 37 cm (długość) x 28 cm (szerokość). Pojemnik 22A był wypełniony przezroczystą cieczą do wysokości 29,5 cm mierzonej od podstawy, pojemnik 22B- do wysokości 30 cm mierzonej od podstawy, zaś pojemnik 22C- do wysokości 33 cm mierzonej od podstawy (k. 870- 871). Uwzględnienie powyższych danych prowadzi do wniosku, że pojemniki oznaczone w

trakcie oględzin z dnia 3 lipca 2012 r. jako 21E, 21G i 21H zawierały po 28700 cm⁽³⁾, tj. po 28,7 litrów odkażonego technicznego alkoholu etylowego każdy, czyli łącznie 86,1 litrów tegoż alkoholu. W pojemniku 22A znajdowało się natomiast 30562 cm⁽³⁾, tj. 30,562 litrów odkażonego technicznego alkoholu etylowego, zaś w pojemnikach 22B i 22C

odpowiednio: 31080 cm⁽³⁾, tj. 31,08 litrów i 34188 cm⁽³⁾, tj. 34,188 litrów tegoż alkoholu, czyli sumarycznie 95,83 litrów. W pojemnikach 21E, 21G, 21H, 22A, 22B i 22C znajdowało się tym samym łącznie **181,93 litrów** odkażonego alkoholu etylowego. Przedmiotem ekspertyzy przeprowadzonej przez LKSG były nadto próbki 20A- 20G, w których

również wykryto obecności substancji powstających w procesie rozkładu Bitrexu. Rzeczona próbki pobrane zostały z pojemników 20A- 20G, przy czym z samej opinii wynika, że pojemnik 20A zawierał 3,75 litrów bezbarwnej cieczy, zaś pojemniki 20B- 20G po 5,0 litrów tejże cieczy, co daje łącznie **33,75 litrów**. W efekcie całokształtu powyższego zachodzą podstawy do wnioskowania, w ślad za prokuratorem, iż w toku przeprowadzonego postępowania doszło do zabezpieczenia 215,68 odkażonego technicznego alkoholu etylowego. Wskazanych wyżej zaszczyści Sąd Rejonowy nie dostrzegł.

Waga powyższego uchybienia jest tego rodzaju, iż z całą pewnością można stwierdzić, że mogło ono mieć wpływ na treść orzeczenia. Słusznie podnosi w tym kontekście oskarżyciel publiczny, że ustalenia w przedmiocie ilości odkażonego technicznego alkoholu etylowego rzutują nie tylko na kwalifikację prawną czynu objętego zarzutem z punktu III. aktu oskarżenia jako wykroczenia, a więc na możliwość posłużenia się w odniesieniu doń instytucją przedawnienia karalności, lecz również

na ocenę i konsekwencje prawnokarne czynu objętego zarzutem z punktu IV. aktu oskarżenia. Wobec ścisłego powiązania ustaleń faktycznych odnoszących się do każdego ze wskazanych czynów, koniecznym okazało się uchylene zaskarżonego wyroku w zakresie pkt. II. i III., dotyczących czynów z pkt. III. i IV. aktu oskarżenia i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania. Zważyć bowiem trzeba, że w punkcie II. zanegowanego orzeczenia Sąd I instancji zdecydował się na umorzenie postępowanie prowadzonego wobec

S. W., zaś zgodnie z art. 454 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd Odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono lub warunkowo umorzono postępowanie.

Procedując po raz kolejny, Sąd Rejonowy przesłucha oskarżonego, zaś w pozostałym zakresie rozważy wykorzystanie instytucji statuowanej przepisem art. 441

§ 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s, zgodnie z którym w wypadku przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sąd orzekający w pierwszej instancji, przeprowadzając postępowanie w zakresie dowodów, które nie miały wpływu na uchylene wyroku, może poprzestać na ich ujawnieniu. Rekonstruując zaistniały stan faktyczny Sąd Rejonowy instancji uwzględni poczynione wyżej rozważania, ustrzegając się błędów w ustaleniach faktycznych w postaci błędów dowolności.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 k.p.k. w zw. z art. 456 k.p.k., orzekł jak w punkcie I. 2. swego wyroku.